

34 Domburg

Mondriaanroute

Genieten van een mooie voorjaarsdag (foto Jurjen Drenth)

► Nederland heeft veel schilderachtige plaatsen. Maar niet veel daarvan zijn ook daadwerkelijk zo vaak geschilderd als Domburg, de oudste badplaats van Zeeland. Het stadje in Walcheren is vermaard om zijn unieke Zeeuwse licht, een inspiratiebron voor vele kunstenaars.

Adelijk begin

Het badtoerisme ging van start nadat twee adellijke dames het zeebad van Domburg begonnen aan te prijzen onder hun vriendenkring. De 'gouden duimen' van de beroemde Dr. Mezger versterkten dit alleen maar zodat Domburg eind 19e eeuw een van de top badplaatsen van Europa was. Onder de beroemde gasten was bijvoorbeeld, de Koningin van Roemenië. In de Noordstraat staat nog steeds jaar villa 'Carmen Silva', het pseudoniem waaronder zij schreef.

Domburgse school

Begin 20e eeuw groeide Domburg uit tot een mondaine badplaats waar de elite graag een heenkomen zocht. Onder hen bevond zich een hechte groep kunstenaars. Klinkende namen als Mondriaan en Toorop; ze hebben er rondgelopen. Al wandelend ziet u wat de ogen van deze beroemde schilders een eeuw geleden zagen. Zoals de bijzondere lichtval langs de kust die hen aanzette tot het maken van meesterwerken. En de statige kerk in het middelpunt van de oude stadskern. Of de

Mondriaan

Hoewel Mondriaan vooral bekend is door zijn abstracte werken als *Victorie Boogie Woogie*, te bezichtigen in het Haags Gemeentemuseum, begon hij zijn carrière als schilder van religi-

euze scenes en realistische plattelandswerken. De periode tussen 1908 en 1916 die hij deels doorbracht in Domburg, markeert zijn ontwikkeling naar een meer abstracte stijl. Dit is goed te zien

immer van kleur veranderende zee, de grillige duinenrij.

Verval en wederopbouw

De Tweede Wereldoorlog maakt een einde aan Domburg als mondaine badplaats. Tijdens de gevechten tussen de geallieerden en de Duitsers, die zich onder andere schuilhielden in de watertoren, sneuvelen vele gebouwen. En toen de toeristen na de oorlog wegbleven raakte Domburg in verval. Gelukkig is dat tij inmiddels gekeerd en, hoewel niet meer de mondaine badplaats van weleer, is het weer een zeer gewaardeerde vakantiebestemming aan één van de mooiste stranden van Nederland..

Routebeschrijving

De **Hoge Hil (1)** is een van de plekken die een magnetische aantrekkingskracht had op de schilders en dichters van toen. En ook nu nodigt deze hoge duintop uit even halt te houden en te genieten van het uitzicht.

aan de verschillende versies van de kerktoeren die hij schilderde. Vergelijk de 'Kerktoeren van Domburg' uit 1909 maar eens met die uit 1914. Andere terugkerende objecten in zijn schilderijen

zijn de vuurtoren van Westkapelle, de duinen en de zee. Op veel van deze plekken zijn bordes geplaatst waarop zijn versie van het uitzicht te zien is.

Bij helder weer zijn de kust van België, de vuurtoren van Westkapelle en het land van Schouwen te zien. De 'Uitzichtsstapel' van hedendaags kunstenaar Nico van den Boezem wijst de richting aan van alle plaatsen in de verre omtrek. Een pad door de duinen voert naar het oude **Badpaviljoen (2)**. Dit gebouw is niet meer wat het was. Kijk van een afstandje door uw wimpers en u proeft een beetje van de oude glorie. Dit tweede badpaviljoen (het eerste uit 1837 is hierdoor vervangen) was oorspronkelijk een oord om na een duik in zee op adem en temperatuur te komen. Later werd het een trefpunt voor de badgasten. Men kwam er om te musiceren. Kinderen kwamen er graag als historicus Johan Huizinga zijn sprookjes vertelde. Een van de gasten die er veel werd gezien is niemand minder dan schrijver Arthur van Schendel. Meer kunst passeert de revue aan de boulevard. 'Dit is geen bank van conversatie. Eer een Gerecht in meditatie' staat te lezen op een plaquette van de **Mondriaanbank (3)**. Twintig eeuwen worden door dit markante kunstwerk overbrugd. Mijmerend zit godin

Nehalennia op haar zetel van bekende kleuren en vlakken. Het zijn niet alleen mensen die mooie dingen maken. In **Natuurgebied De Manteling (4)** kunt u een kunstenaar bij uitstek ontmoeten. Hij is niet veel groter dan een huismus en zijn kleuren vallen niet op. Te zien is hij zelden, maar op een zwoele avond laat hij van zich horen. Deze zanger is de nachtegaal. Van april tot september beroert hij menig mensenhart met zijn schitterende zang. De kunstenaars waarvan werk te zien is in het **Marie Tak van Poortvliet Museum (5)** hebben allen een band met Zeeland. Tweemaal per jaar is er een tentoonstelling in dit 'kotje van Toorop', zoals de Domburgers het vroeger noemden. Het had geen ramen zodat wind en regen binnen vrij spel hadden. Men bedacht daar in die dagen de mooie term 'natuurlijke klimaatbeheersing' voor. Helaas pakte de praktijk niet zo mooi uit. Tot tweemaal toe eiste deze benadering zijn tol en stortte het gebouw grotendeels in. Dit gebouw is dan ook een replica. Het museum heeft nog steeds geen verwarming en is 's winters gesloten.

Afstand:
5 km - ruim 1 uur

Markering:
zeskante ANWB-bordjes

Startpunt:
VVV Domburg.
Bereikbaar vanaf NS-station
Middelburg met bus 53.

Bijzonderheden:
Marie Tak van Poortvliet
museum
open apr - okt op di- - zo. van
13.00 - 17.00 uur.

VVV:
Schuivlotstraat 32
tel. 0900 - 202 0280
www.vvvzeeland.nl

